

Bartłomiej Wróblewski
Kazimierz Choma
Dominika Chorościńska
Bartłomiej Dorywalski
Jan Duda
Andrzej Gawron
Grzegorz Gaża
Teresa Glenc
Agnieszka Górka
Krzysztof Janusz Kozik
Władysław Kurowski
Jerzy Małecki
Adam Ołdakowski
Elżbieta Płonka
Jerzy Polaczek
Beata Strzałka
Krzysztof Szulowski
Adam Śnieżek
Marek Wesoły
Patryk Wicher
Agata Katarzyna Wojtyszek

minister rodziny i polityki społecznej

Interpelacja nr 36190

Interpelacja w sprawie możliwości uzyskiwania dodatkowych dochodów z pracy przez osoby pobierające świadczenie pielęgnacyjne

Szanowna Pani Minister,

celem interpelacji jest otrzymanie informacji o możliwości zmian w zakresie uzyskiwania dodatkowych dochodów z pracy przez osoby pobierające świadczenie pielęgnacyjne. Sprawa jest ważna dla wielu osób i rodzin, które z wielkim poświęceniem oddają się opiece nad bliskimi rezygnując z pracy zawodowej.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej „Pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są oni w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości.” Funkcjonowanie systemu pomocy społecznej oparte jest więc na zasadzie

subsydiarności. Zgodnie z tym założeniem rolą państwa jest udzielanie pomocy w sytuacji, gdy obywatele nie są w stanie zaspokajać własnych potrzeb życiowych z uwagi na trudne położenie, w jakim się znaleźli.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych świadczenie pielęgnacyjne z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej przysługuje, jeśli wskazane w art. 17 ust. 1 osoby: „nie podejmują lub rezygnują z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w celu sprawowania opieki nad osobą legitymującą się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności albo orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniami: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji.”

Pojawiają się pytania, czy takie rozwiązanie jest optymalne z punktu widzenia dobra rodziny i osoby, nad którą sprawowana jest opieka, oraz samego opiekuna, jak także pytanie o konsekwencje finansowe ewentualnej zmiany dla budżetu państwa. Należy zwrócić uwagę na nowe możliwości uzyskiwania dochodów przez opiekunów osób niepełnosprawnych, w tym nowe formy zatrudnienia na zasadach pracy zdalnej. Umożliwienie pracy zarobkowej poprawiłoby nie tylko sytuację materialną rodzin i opiekunów osób z niepełnosprawnościami, ale także umożliwiłoby ich rozwój zawodowy i osobisty. Innymi słowy miałyby istotny walor psychologiczny. Praca wykonywana przez opiekunów osób z niepełnosprawnościami może odbywać się bez szkody dla podopiecznego (np. gdy przebywa w placówce edukacyjnej, poddawany jest zabiegom medycznym bądź znajduje się pod opieką innego członka rodziny). Uzyskane w ten sposób środki mogą zostać wykorzystane także do opłacenia dodatkowej rehabilitacji czy opieki. Umożliwienie pracy zarobkowej osobom pobierającym świadczenie pielęgnacyjne byłoby zgodne z ogólnym trendem mówiącym o zaletach aktywizacji środowisk osób z niepełnosprawnościami. W podobny sposób zmieniono podejście do osób pobierających rentę socjalną, umożliwiając im uzyskiwanie pewnych dochodów z pracy zarobkowej bez utraty świadczenia.

W związku z powyższym, uprzejmie proszę o odpowiedzi na następujące pytania:

1. Ile osób w Polsce pobiera świadczenie pielęgnacyjne?
2. Czy Ministerstwo dostrzega potrzebę umożliwienia podejmowania pracy zarobkowej, choćby w pewnym stopniu, przez wszystkie (niektóre) osoby pobierające świadczenie pielęgnacyjne?
3. Jakie są znane Ministerstwu, w tym jakie były zgłaszane przez organizacje społeczne, rozwiązania systemowe stwarzające możliwość pobierania świadczenia z pracą (likwidacja zakazu, częściowa likwidacja zakazu, wprowadzenie limitu dochodów, wprowadzenie limitu czasowego takiej pracy etc.)? Które z tych rozwiązań wydaje się najwłaściwsze?
4. Jakie byłyby przewidywane koszty wynikłe z wprowadzenia takich rozwiązań?
5. Czy i na jakich zasadach planuje się wprowadzić rozwiązania systemowe umożliwiające pracę w stosunku do osób pobierających świadczenie pielęgnacyjne? Biorąc pod uwagę konsekwencje budżetowe jaki powinien być pierwszy krok?
6. Ile w ocenie Ministerstwa, po hipotetycznym (częściowym) zniesieniu ograniczeń, osób w Polsce pobierałoby świadczenie pielęgnacyjne?

Załączniki

1. image.png